

TRIBUNA

Regressions

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

CADA 21 de novembre tinc el costum de fer memòria del mestre i amic Ernest Lluch, que va morir, ara ha fet 16 anys, a mans de terroristes. Entre les moltes virtuts que va manifestar l'Ernest durant el seu període de Ministre de Salut Pública, entre els anys 1982-1986, cal destacar haver promogut la creació de la Llei General de Sanitat. Una Llei que va suposar un extraordinari avenç en els serveis de salut pública pel benestar de tota la ciutadania. A partir de l'any 2000, però, després de l'anterior gran període de creixença, va estancar-se i encara reduir-se, per motius diversos.

Una de les característiques de la nova Llei fou la descentralització de la salut pública en cada autonomia. El procés es va generalitzar l'any 2002. Aleshores, en molts casos –massa– es van generar expansions amb unes notables despeses, amb la millor voluntat, però

que van resultar insuficients a l'hora d'haver de retallar els recursos: la crisi econòmica va limitar els compromisos adquirits; els ajuts de l'estat van ser insuficients; i aquests ajuts no sempre van ser destinats totalment a les necessitats sanitàries. Paral·lelament, la temp-

tació de fer barreges públiques i privades fa que es passi de la il·lusió a la regressió. Dit això, vull fer memòria d'un altre il·lustre universitari, també traspasat el mes de novembre de l'any 1993: el catedràtic i primer Rector de la Universitat de Lleida recuperada, Víctor Siurana. El Rector Siurana tenia ben clara la importància de la major, i millor, educació des de l'escola primària fins a la universitat, són les bases d'una societat com cal. L'amic Víctor, home de gran humanisme, va esperonar els ensenyaments de lletres: filosofia, filologia, literatura, història, arts...; va impulsar la creació de la nova Universitat de Lleida, creada a finals del 1992, i va animar els alumnes a gaudir de les humanitats. Tristament, els ensenyaments de les humanitats van de capa caiguda. Els estudiants s'estimen més els ensenyaments tecnològics, que el catedràtic Jordi Llovet, de la Universitat de Barcelona, en un dels seus *Marginalia* ha batejat com *Puer Technologicus* (sempre útil, el llatí). I el filòsof Emilio Lledó –mestre de Víctor Siurana– en ocasió de la Medalla d'Or de la Universitat de Barcelona, en parlar

de la supressió de la història de la filosofia com a assignatura obligatòria, insistia que "el més greu és un ignorant, amb la ment deformada i poder polític. És terrible que aquesta persona pugui decidir sobre el que ens afecta a tots. La recessió de les humanitats s'acosta a la seva desaparició. Resulta molt preocupant que els estudiants limitin els seus interessos acadèmics a qüestions tecnològiques prescindint dels

ensenyaments humanistes. Per tant, és raonable unir (tornar a fer-ho) humanitats i ciències en el batxillerat. Umberto Eco, en un llibre pòstum, tot explicant la utilitat doble de ciències i lletres, exemplificava: "Si Bush hagués llegit abans historiadors (i n'hi havia en moltes universitats americanes) hauria entès per què al segle XIX anglesos i russos no aconseguiren dominar Afganistan". I segueixen sense llegir-los.

És molt greu que hi hagi ignorants amb la ment deformada i amb poder polític. És terrible que puguin decidir sobre el que ens afecta a tots